

Η ΜΑΧΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΗ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ

της Λιής Κουράκου

Ο «Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας» παραμένει στρατευμένος στον αγώνα κατά της παιδικής εργασίας. Παραμένει ενεργός συμπαράστατης και «εταίρος» του Ιδρύματος Μαραγκοπούλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, σε μια συνεχή προσπάθεια για απαλλαγή των παιδιών, στον τόπο μας αλλά και στον κόσμο, από την εκμετάλλευση. Το έργο αυτό συντελείται στα πλαίσια της «Παγκόσμιας Πορείας κατά της Παιδικής Εργασίας», μιας παγκόσμιας μη κυβερνητικής οργάνωσης, στη δράση της οποίας έχουμε αναφερθεί και άλλοτε από τις στήλες του περιοδικού «ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ».

Η προσπάθεια άρχισε το 1998, όταν παιδιά εργάτες ξεκίνησαν από κάθε γωνιά του κόσμου και πήγαν στη Γενεύη, όπου, στα πλαίσια της «Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας», επρόκειτο να υπογραφεί μια διεθνής σύμβαση για την καταπολέμηση της παιδικής εργασίας. Εκεί διεκδίκησαν, και πέτυχαν, την εξάλειψη τουλάχιστον των «πλέον αφόρητων μορφών παιδικής εργασίας». Εκτοτε η «Παγκόσμια Πορεία κατά της Παιδικής Εργασίας» είναι μια μεγάλη μη κυβερνητική οργάνωση που δρα παγκοσμίως σε συνεργασία με άλλους οργανισμούς οι οποίοι μάχονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το «Ίδρυμα Μαραγκοπούλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου» είναι ο εθνικός συντονιστής για την Ελλάδα στην προσπάθεια αυτή, στην οποία ο «Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας» είναι θερμός και ενεργός σύμμαχος.

Η παιδική εργασία είναι ένα από τα πιο σοβαρά και δύσκολα προβλήματα που απασχολούν τις σημερινές κοινωνίες σε όλο τον πλανήτη. Αφορά:

- εργασία παιδιών κάτω των 15 ετών
- για παιδιά από 15 έως 18 ετών, εργασία επικίνδυνη για τη σωματική, ψυχική, διανοητική ή ηθική τους υγεία, και
- απασχόληση παιδιών στις χειρόστες μορφές παιδικής εργασίας, που ορίζονται συγκεκριμένα και περιλαμβάνουν δουλειά, δουλεμπόριο παιδιών, καταναγκαστική εργασία λόγω χρέους, ένοπλες συγκρούσεις, πορνεία πορνογραφία και άλλες αφόρητες μορφές δουλειάς.

Οι μορφές αυτές παιδικής εργασίας είναι απαγορευμένες, τόσο από το νομοθετικό πλαίσιο που έχει θέσει η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας και ισχύει διεθνώς (Συμβάσεις 182 και 138) όσο και από το εθνικό δίκαιο, στη χώρα μας και αλλού.

Τα παιδιά που εμπλέκονται σ' αυτές τις μορφές παιδικής εργασίας, γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης και κακοποιούνται καθημερινώς με τρόπο παράνομο και ανάληγο, δεν έχουν δε καμιά ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον γιατί εμποδίζονται να πάνε στο σχολείο, και χωρίς μόρφωση δεν θα μπορούσαν ποτέ να ξεφύγουν από τα δίκτυα της εκμετάλλευσης. Μπροστά σε ένα τέτοιο φαινόμενο, δεν δικαιούται κανείς να μένει ασυγκίνητος. Πολύ περισσότερο, αφού το φαινόμενο αφορά τον ιλιγγιώδη αριθμό των 250 εκατομμυρίων παιδιών σε όλο τον κόσμο. Τα παιδιά αυτά βρίσκονται στη μεγάλη πλειοψηφία τους στον αναπτυσσόμενο κόσμο, κυρίως στις χώρες της Ασίας, της Αφρικής, της Λατινικής Αμερικής. Αλλά και οι χώρες του ανεπτυγμένου κόσμου δεν είναι απαλλαγμένες από αυτή την πληγή. Χώρες του πρώην Ανατολικού Κόσμου, ακόμη και χώρες της Ευρωπαϊκής

Τα παιδιά σκληρά εργαζόμενα σε χώρες με αδύναμους θεσμούς και φτώχεια

Ενώσης, αλλά και οι Ηνωμένες Πολιτείες, παραδέχτηκαν την ύπαρξη προβλήματος παιδικής εργασίας. Στην Ελλάδα τα στοιχεία που υπάρχουν μιλούν για περίπου 80.000 παιδιά σε παράνομες μορφές εργασίας, κυρίως στη γεωργία, αλιεία, οικοδομικές εργασίες, τουρισμό, βιοτεχνία, εμπόριο, υπηρετές σε σπίτια, αλλά και στη διακίνηση και εκμετάλλευση παιδιών στην πορνεία και την πορνογραφία.

Το Παγκόσμιο Συνέδριο Παιδιών στη Φλωρεντία

Όλα αυτά ήρθε να φωτίσει ένα πρωτότυπο Συνέδριο, το πρώτο Παγκόσμιο Συνέδριο Παιδιών που οργανώθηκε από την «Παγκόσμια Πορεία κατά της Παιδικής Εργασίας» στη Φλωρεντία της Ιταλίας το Μάιο του 2004. 200 παιδιά πρώην εργάτες από όλο τον κόσμο, ηλικίας 14-17 ετών, τα οποία ανθρωπιστικές οργανώσεις απέσπασαν κυριολεκτικά από τα δεσμά τους και σήμερα βρίσκονται σε σχολεία και σπουδάζουν, ήρθαν εκεί και διηγήθηκαν τις συνταρακτικές προσωπικές τους εμπειρίες. Ανάμεσά τους δουλειά σε αλιευτικά πλοία, οικοδομές, εργοστάσια, γεωργία, ορυχεία, ένοπλες συρράξεις, μάζεμα σκουπιδιών με χειράμαξες, φορτοεκφορτώσεις, κατασκευή αθλητικών ειδών και χαλιών, διακίνηση ναρκωτικών, υπηρετές σε σπίτια, δουλειά λόγω χρέους των γονιών, σεξουαλική εκμετάλλευση, πορνογραφία και άλλα.

Στο Συνέδριο την Ελλάδα εκπροσώπησε ένα αγόρι 17 ετών με εμπειρίες σε βαριές δουλειές από τα 10 του χρόνια.

Τα παιδιά σύνεδροι, που συνεργάστηκαν θαυμάσια μεταξύ τους σε ένα αισιόδοξο και δυναμικό πνεύμα και αποτέλεσαν δεξαμενή θαυμάσιων ιδεών, είδαν τον κόσμο κατάματα, και με εκπληκτική ωριμότητα εντόπισαν και την αιτία του κακού στη φτώχεια, στην ανεργία, στην εκμετάλλευση, και ζήτησαν ευθύνες. Εθίξαν θέματα όπως το δημόσιο χρέος των φτωχών χωρών, η έλλειψη κοινωνικού κράτους, η ευθύνη των γονιών, η διαφθορά των υπηρεσιών, η αδηφαγία των επιχειρήσεων για κέρδος, η χειρότερη θέση των κοριτσιών από τα αγόρια, το AIDS και οι επιπτώσεις του στα παιδιά, η μη αποτελεσματική καταπολέμηση της διακίνησης προσώπων, της πορνείας, της πορνογραφίας,

της εμπορίας ναρκωτικών και τόσα άλλα. Διεθνείς οργανισμοί, κυβερνήσεις, συνδικαλιστικές οργανώσεις και επιχειρήσεις, εκπρόσωποι των οποίων παραβρέθηκαν στο Συνέδριο, άκουσαν αυτό το κατηγορώ και εξέθεσαν τις προσπάθειες που κάνουν για την εξάλειψη του προβλήματος. Πολλοί απολογήθηκαν, άλλοι δεσμεύτηκαν για οικονομική βοήθεια και δράσεις, ενώ άλλοι ενεθάρρυναν τα παιδιά να συνεχίσουν τον αγώνα τους ως το μόνο δρόμο για ένα καλύτερο κόσμο.

Τα παιδιά σύνεδροι διετύπωσαν τα αιτήματά τους προς τον κόσμο με μεγάλη ευστοχία και ωριμότητα, σε μια τελική διακήρυξη που αποτελεί ένα ιστορικό κείμενο, και θα ήταν ευχής έργο ο κόσμος να σκύψει με προσοχή επάνω του και να το ακούσει. Ανάμεσα στα αιτήματα αυτά είναι πρώτα απ' όλα η ειρήνη. Είναι ακόμη η υποχρεωτική δωρεάν ποιοτική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά, ανεξάρτητα από φύλο, φυλή, οικονομική κατάσταση, θρησκεία, υπηκοότητα, κοινωνική τάξη, γλώσσα, αναπηρία. Η συμμετοχή των παιδιών στη λήψη αποφάσεων που τα αφορούν. Ο σεβασμός των δικαιωμάτων τους. Η τιμωρία όσων εκμεταλλεύονται παιδιά για κέρδος. Η καταπολέμηση της διακίνησης παιδιών με αποτελεσματικότερους νόμους και με δράσεις. Η διδασκαλία του θέματος της παιδικής εργασίας στα σχολεία. Η καταπολέμηση της ανεργίας των ενηλίκων και ο ελεύθερος συνδικαλισμός τους. Το μαρκάρισμα και μποικόταρισμα των προϊόντων που παράγονται από παιδιά. Η ύπαρξη εθνικού σχεδίου δράσης σε κάθε χώρα για να σταματήσει παντού το φαινόμενο της παιδικής εργασίας, και άλλα.

Το Συνέδριο της Φλωρεντίας έγινε για να φέρει ξανά στο προσκήνιο το πρόβλημα της παιδικής εργασίας, να θυμίσει σε όλους τις υποχρεώσεις τους, να κάνει κάποιους να δεσμευτούν για λύσεις, να αφυπνίσει την κοινή γνώμη, να θέσει τις βάσεις για τον αγώνα αυτό. Πέτυχε τους στόχους του κατά τον καλύτερο τρόπο. Τώρα εναπόκειται σε όλους εμάς, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, τα ΜΜΕ, τους εκπροσώπους των εργαζομένων, να βοηθήσουμε ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι του και στον τόπο μας.

Τα παιδιά - σύνεδροι
ξεκουράζονται
σε διάλειμμα
του Συνεδρίου

